

skandalesager, der er kommet frem, bør undersøges på en uvildig måde. Og man fik en højesteretsdommer til at stå i spidsen for det arbejde, og det kom der faktisk en ganske fortræffelig rapport ud af.

Ketil Lund-rapporten burde være et eksempel til efterfølgelse, for Norge er ikke nogen bananrepublik, der ligger langt fra Danmark, så vi burde kunne gøre det samme, og vi burde kunne styrke den parlamentariske kontrol.

Så vi synes, justitsministeren burde tage tyren ved hornene og sætte den uvildige undersøgelse i gang, som han alligevel bliver nødt til at foretage på et eller andet tidspunkt. For er der nogen, der tror på, at skeletterne vil holde op med at falde ud af skabene i den sag? Nej, de vil til stadighed være der, og derfor kan regeringen lige så godt først som sidst foretage den uvildige undersøgelse.

EU-afstemningen den 28. maj viste, at der fortsat i den danske befolkning er en solid skepsis over for EU-projektet og unionsudviklingen. Der var et flertal for traktaten, men det var ikke stort.

I SF accepterer vi folkets afgørelse, og det betyder, at vi anerkender Amsterdams traktaten som grundlag for den fremtidige EU-politik, men det er vigtigt at holde statsministeren fast på hans mange løfter i den sidste del af kampanjen: nemlig løfterne om, at Danmark vil modsætte sig yderligere unionsskridt.

I den EU-politik, vi har formuleret i SF, står vi på to ben: På den ene side siger vi nej til Unionen, nej til ideen om Europas Forenede Stater, men på den anden side siger vi ja til et praktisk samarbejde om de fælles problemer, der skal løses i fællesskab.

Der har lige været et topmøde i Cardiff, og vi kan forstå på statsministeren, at det er det praktisk orienterede samarbejde, der nu kommer på dagsordenen inden for EU. O.k., hvis dét er tilfældet, er vi glade for det, men lad os nu vente og se; der har tidligere været stor afstand mellem retorikken efter et topmøde og den faktiske virkelighed. Men hvis det er tilfældet, er vi bestemt positive over for det.

Vi er fuldstændig enige i, at Østeuropaudvidelsen er det vigtigste i øjeblikket, men skal et EU fungere med så mange nye medlemmer, er det nødvendigt at afgrænse samarbejdsområderne. Derfor er debatten om nærhedsprincippet så vigtig, og vi er også tilfredse med, at der lægges op til en større debat om netop det emne.

Til sidst et par betragtninger om et andet udenrigspolitisk emne, som ikke har været så meget fremme i debatten i dag, nemlig situationen i Kosova:

Jeg tror, de fleste af os med forfærdelse ser på, hvordan den serbiske regering endnu en gang overtræder alle moralske love og alle aftaler og fortsætter en uacceptabel undertrykkelse af det albanske mindretal i Kosova. Og vi anerkender også fra vores side, at det er nødvendigt, at det internationale samfund reagerer på det, men som de fleste andre håber vi på, at der bliver en forhandlingsløsning på situationen dernede. Men jeg skal også sige, at vi fra vores side er villige til at støtte de nødvendige initiativer, forudsat at de er baserede på en vedtagelse i FN – det er fuldstændig afgørende for os – og forudsat at de faktisk har en virkning på situationen i Kosova.

Men lige så vel som i de andre konfliktområder på Balkan er der heller ikke her nogen nemme løsninger. Hver gang man gør noget, kan man komme ud i nye komplicerede situationer. Og derfor skal vi også her i Folketinget meget nøje og ansvarligt overveje, hvad man kan og skal gøre. Men som sagt er vi villige til om nødvendigt at gøre det, der skal gøres for at få acceptable forhold for det albanske mindretal i Kosova, forudsat at det bygger på et mandat fra FN.

Forhåbentlig kan vi til efteråret fortsætte det politiske arbejde, hvor det er velfærdssamfundets udvikling og ikke afvikling, der er på dagsordenen, og hvor regeringen lever op til de mange løfter, der i valgkampen blev givet om velfærdssamfundets udvikling, om børnefamilierne, om de dårligst stillede og om sygehuse, så der også kommer til at ligge realiteter bag den retorik, som man normalt hører i en valgkamp, og kommer praktiske resultater ud af det. Det er utrolig vigtigt for at fastholde en tillid til det politiske system, at der er sammenhæng mellem det, der bliver sagt i en valgkamp, og det, som efterfølgende bliver den faktiske virkelighed.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg lyttede med stor interesse til hr. Holger K. Nielsen, men jeg vil da spørge, hvordan hr. Holger K. Nielsen har det med at have fået den parlamentariske hundevagt, hvor han skal tale som den første efter middagspausen, når stort set alle de, der synes, det er et stort problem, at